

SCOPUL ȘI PUTEREA DRAGOSTEI ȘI A CĂSĂTORIEI

MYLES MUNROE

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books
Baia Mare
2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Munroe, Myles

Scopul și puterea dragostei și a căsătoriei / Myles Munroe ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2026

ISBN 978-630-6622-98-6

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original: *THE PURPOSE AND POWER OF LOVE AND MARRIAGE* ©

Copyright 2002 — Myles Munroe

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din noua traducere în limba română a Bibliei (NTRLR).

Citatele marcate BTF2015 sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei.

Citatele marcate NIV sunt traduse din versiunea New International Version a Bibliei în limba engleză.

Scopul și puterea dragostei și a căsătoriei - Dr. Myles Munroe

Copyright © 2026 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-98-6

Cuprins

PARTEA ÎNTÂI: Înțelegerea dragostei și a căsătoriei – în continuare o idee excelentă

	Prefață	9
CAPITOLUL 1	Căsătoria este asemenea unei pietre prețioase	13
CAPITOLUL 2	Căsătoria este onorabilă	29
CAPITOLUL 3	Până la urmă, de ce să te căsătorești?	47
CAPITOLUL 4	Toată lumea ar trebui să aibă o nuntă în grădină	67
CAPITOLUL 5	O căsnicie fericită nu este întâmplătoare	85
CAPITOLUL 6	Desfacerea legăturilor	105
CAPITOLUL 7	Trăiască diferențele!	121
CAPITOLUL 8	Prietenia: cea mai înaltă formă de relații	143

PARTEA A DOUA: Înțelegerea dragostei și a tainelor inimii

CAPITOLUL 1	Chestia asta numită dragoste	157
CAPITOLUL 2	Dumnezeu te iubește	175
CAPITOLUL 3	Cum să îl iubești pe Dumnezeu	193
CAPITOLUL 4	Cum să te iubești pe tine însuși	209
CAPITOLUL 5	Cum să îți iubești partenerul	227

PARTEA A TREIA: Înțelegerea dragostei pe viață

CAPITOLUL 1	Căsătoria: o relație fără roluri	247
CAPITOLUL 2	Chestiunea supunerii	265
CAPITOLUL 3	Stăpânirea artei comunicării	279
CAPITOLUL 4	Nu uita de lucrurile mărunte	291
CAPITOLUL 5	Principii de administrare a împărțășiei pentru cupluri	309
CAPITOLUL 6	Intimitatea sexuală în căsătorie	329
CAPITOLUL 7	Planificarea familială	349
CAPITOLUL 8	Trăind în dragostea <i>agape</i>	369

Dedicație

Frumoasei, fantasticei, minunatei și sensibilei mele soții, Ruth – susținerea ta, respectul, angajamentul, devotamentul, răbdarea și rugăciunile tale pentru mine mă fac să par un soț și un tată bun. Îți mulțumesc că ai transformat principiile din această carte într-o realitate practică. Îți mulțumesc că ai făcut din căsnicia noastră tot ceea ce am sperat să fie această aventură a relațiilor umane. Te iubesc.

Scumpei mele fiice, Charisa, și preaiubitului meu fiu, Chairo. Fie ca mariajele voastre să fie clădite pe principiile și preceptele cuprinse în înțelepciunea esențializată a adevărilor testate în timp ale Cuvântului lui Dumnezeu. Fie ca această carte să devină cel mai prețios dar de nuntă al meu pentru voi și pentru copiii voștri, pe măsură ce veți îmbrățișa aceste principii.

Tatălui meu și regretatei mele mame, Matthias și Louise Munroe. Căsnicia voastră de peste 50 de ani a devenit pentru mine un model viu și un standard, în timp ce am observat frumusețea și beneficiile unei căsătorii zidite pe temelia Cuvântului lui Dumnezeu. Vă mulțumesc că m-ați învățat cum să îmi iubesc soția și copiii.

Tuturor celor necăsătoriți care își doresc să aibă o căsnicie reușită, așa cum a intenționat inițial Creatorul. Fie ca înțelepciunea acestei cărți să contribuie la împlinirea acestei dorințe.

Tuturor cuplurilor căsătorite, care doresc să își îmbunătă-

țească și să își consolideze relația. Fie ca voi să aplicați principiile acestei cărți pentru a vă ajuta să vă împliniți jurămintele și pentru a experimenta căsnicia așa cum a intenționat-o inițial Creatorul pentru omenire.

Sursei întregii înțelepciuni, cunoașterii și înțelegerii, Creatorului instituției căsătoriei, Domnului și Răscumpărătorului meu, Iehova Shalom, Yeshua.

Prefață

Cea mai mare sursă a bucuriei și a suferinței umane se regăsește în drama dragostei și a relațiilor. Căsătoria a fost dintotdeauna contextul cel mai comun al acestei drame. Astăzi, mulți pun sub semnul întrebării viabilitatea și valoarea căsătoriei și se întreabă fără rețineri dacă aceasta ar trebui să mai fie considerată temelia dezvoltării sociale moderne.

Creșterea epidemică și explozivă a ratei divorțurilor alimentează și mai mult frica, lipsa de speranță, dezamăgirea și disperarea pe care oamenii le resimt în legătură cu căsătoria. Mulți devin sceptici și își pun la îndoială șansele de reușită în căsnicie. Situația este atât de gravă, încât unii aleg concubinajul, fără niciun contract formal sau acord legal, cu ideea că nu există niciun angajament, nicio obligație. În esență, asistăm la formarea unei generații a cărei apreciere și respect pentru instituția căsătoriei se dezintegrează.

Multe victime ale acestor căsnicii eșuate și familii destrămate dezvoltă resentimente și furie reprimată, care se manifestă printr-o transmitere generațională a relațiilor fragile și a dezechilibrelor emoționale. Din cauza fricii de eșec, unii afirmă în mod deschis că nu cred în căsătorie și că nu intenționează să se căsătorească vreodată. Imaginea negativă asociată unor persoane cunoscute din sport, divertisment, politică și, din păcate, chiar din mediul bisericesc, ale căror căsnicii au fost, de aseme-

nea, afectate de destrămarea relațiilor, nu a ajutat. Dimpotrivă, a contribuit la erodarea și mai profundă a respectului, încrederii și a poziției înalte pe care instituția căsătoriei o avea odinioară în structura socială a comunităților noastre.

Unde duc toate acestea? Încotro ne îndreptăm de aici? Va supraviețui instituția căsătoriei avalanșei de rapoarte negative, povești de groază și susținătorilor schimbărilor sociale radicale, care promovează ideea că mariajul și-a depășit utilitatea și valoarea pentru societatea umană?

Mă întreb: dacă renunțăm la instituția tradițională a căsătoriei, cu ce o vom înlocui? Ce tip de aranjament am putea găsi care să poată asigura mai eficient nivelul de angajament, loialitate, sprijin, sentimentul de comunitate și dragostea necesare pentru a satisface nevoile de bază ale duhului uman, nevoi precum dragostea, apartenența și importanța, siguranța și respectul reciproc? În ultimii șase mii de ani, nicio civilizație sau cultură nu a produs un concept mai bun pentru o dezvoltare socială ordonată decât instituția tradițională a căsătoriei. Fiecare societate și cultură a recunoscut o dorință și o nevoie instinctivă pentru o formă de organizare formală, menită să susțină dezvoltarea sănătoasă a familiei.

Cred că, indiferent cât de avansat ar deveni omul în știință, tehnologie, sisteme și cunoaștere, el nu va putea niciodată să îmbunătățească principiile fundamentale ale căsătoriei ca temelie a dezvoltării sociale. Sunt convins că, *mariajul este o idee atât de bună încât numai Dumnezeu ar fi putut să o conceapă.*

În ciuda numeroaselor căsnicii eșuate, a familiilor destrămate, a divorțurilor și a dezamăgirii celor care provin din relații eșuate, căsătoria rămâne o idee bună. De fapt, este cea mai bună idee.

PARTEA ÎNTÂI

Înțelegerea dragostei și a căsătoriei

—

în continuare o idee excelentă

Căsătoria este asemenea unei pietre prețioase

În zilele noastre, mulți oameni sunt confuzi în privința căsătoriei. Pentru mulți, instituția căsătoriei a devenit irelevantă, o relictă învechită a unor vremuri mai simple și mai naive. Ei se întreabă dacă mariajul mai este, într-adevăr, o idee bună, mai ales în cultura actuală, mai „liberă” și mai „iluminată”. Concepte precum onoarea, încrederea, fidelitatea și angajamentul par demodate și deconectate de realitățile societății moderne. Mulți oameni își schimbă partenerii la fel de ușor cum își schimbă pantofii (și aproape la fel de des!).

Această confuzie legată de căsătorie nu ar trebui să ne surprindă, având în vedere avalanșa uluitoare de atitudini și filosofii lumești care ne asaltează la fiecare pas. În fiecare zi, cărți, reviste, filme și telenovele, seriale și drame de *prime-time* ne bombardează cu imagini în care soțiile își înșală soții, iar soții

își înșală soțiile. Bărbați și femei necăsătorite ajung în pat împreună fără nicio ezitare și, la fel de repede, ies din acele relații pentru a-și găsi următorul partener.

Oamenii de astăzi tratează relațiile ca pe niște haine. „Probează” o relație, iar dacă nu li se potrivește, pur și simplu încearcă alta. Când găsesc ceea ce li se potrivește, o poartă pentru o vreme, până când se estompează sau se demodează. Apoi o aruncă sau o agață undeva în fundul dulapului și se grăbesc să o înlocuiască.

Trăim într-o societate a lucrurilor de unică folosință, care a pierdut în mare măsură orice sens real al permanenței. Este o lume a termenelor de expirare, a duratei limitate de viață și a uzurii planificate. Nimic nu mai este absolut. Adevărul devine relativ, iar moralitatea este capriciul momentului. Într-un astfel de context, nu este de mirare că oamenii ajung să se întrebe: „Oare *nimic* nu mai este de durată? Nu mai există *ceva* pe care să mă pot baza?”

Un simptom major al unei societăți bolnave este faptul că aplicăm relațiilor noastre umane aceeași atitudine impersonală și trecătoare pe care o avem față de obiectele neînsuflețite și de unică folosință în viața de zi cu zi. Căsătoria este cea mai profundă și intimă dintre toate relațiile umane și totuși, chiar și ea atacată. Mai este căsătoria viabilă în societatea modernă? Mai are ea sens într-o lume atât de schimbătoare? Este căsătoria încă o idee bună?

CĂSĂTORIA ESTE IDEEA LUI DUMNEZEU

Răspunsul este *da*. Căsătoria *este* încă o idee bună, pentru că este *ideea lui Dumnezeu*. El a creat-o, El a conceput-o, El a instituit-o și i-a stabilit parametrii. Contrar multor concepții și

învățăături contemporane, căsătoria nu este un concept uman. Omenirea nu a născocit căsătoria, la un moment dat, ca pe o soluție convenabilă de a gestiona relațiile și responsabilitățile dintre bărbat și femeie sau de a face față problemelor legate de nașterea și creșterea copiilor. Căsătoria are o origine divină.

*Căsătoria este încă o idee bună pentru că este ideea
lui DUMNEZEU.*

Dumnezeu Însuși a instituit și a rânduit căsătoria chiar de la începutul istoriei omenirii. Capitolul al doilea din Geneza descrie modul în care Dumnezeu, luând o coastă din bărbatul pe care îl crease deja, a format din ea o femeie, care să îi fie un „ajutor potrivit” (Gen. 2:20). Apoi, Dumnezeu i-a adus împreună pe bărbat și pe femeie și le-a confirmat relația ca soț și soție, rânduiind astfel instituția căsătoriei.

Încă de la început, Dumnezeu a stabilit căsătoria ca o relație permanentă, unirea a două persoane distincte – un bărbat și o femeie – într-un „singur trup”. Când Adam a văzut-o pentru prima dată pe Eva, a exclamat: „În sfârșit, acesta este *os din oasele mele și carne din carnea mea*; ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din bărbat” (Gen. 2:23). Planul lui Dumnezeu pentru căsătorie se găsește chiar în versetul următor: „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar ei vor deveni un singur trup” (Gen. 2:24).

„Un singur trup” nu înseamnă doar „lipirea” a două persoane, ci mai degrabă „contopirea” a două elemente distincte într-unul singur. Dacă lipesc două bucăți de lemn, ele sunt unite, dar nu contopite. Rămân două bucăți separate, iar sufi-

cientă căldură sau presiune va rupe acea legătură. În chimie, diferite elemente sunt legate între ele prin legături chimice care le permit să funcționeze împreună într-un anumit mod. Dacă acea legătură este ruptă, elementele respective sunt eliberate și își urmează fiecare propriul drum.

În cazul contopirii este diferit. Atunci când două elemente sunt contopite într-unul singur, ele devin inseparabile. O forță suficient de puternică le poate *distruge*, dar nu le mai poate *separa*. Un bărbat și o femeie care au devenit „un singur trup” conform planului lui Dumnezeu pentru căsătorie nu pot fi separați fără a suferi mari daune sau chiar distrugere. Ar fi echivalentul spiritual al smulgerii unui braț sau al unui picior din trupul lor.

Când Dumnezeu a rânduit ca bărbatul și femeia să devină „un singur trup”, El a avut în minte, în mod clar, o relație permanentă, pe viață. Isus, marele rabin și învățător evreu, a clarificat acest lucru în timpul unei discuții pe tema divorțului pe care a avut-o cu niște farisei. Fariseii L-au întrebat pe Isus dacă este îngăduit ca un bărbat să divorțeze de soția sa, subliniind că Moise permisesese acest lucru în lege.

„Din cauza inimilor voastre împietrite v-a scris el această poruncă, însă la începutul creației Dumnezeu «i-a făcut bărbat și femeie». «De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama (și se va uni cu soția lui), iar cei doi vor deveni un singur trup». Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup! Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!” (Marcu 10:5-9).

„Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă!” Dacă mariajul ar avea origine umană, atunci oamenii ar avea

dreptul să îl anuleze oricând doresc. Întrucât Dumnezeu este Cel Care a instituit căsătoria, numai El are autoritatea să stabilească standardele și regulile ei. Numai El are autoritatea de a o desființa. Dar El nu va face acest lucru, deoarece Scriptura este clară: căsătoria este o instituție rânduită de Dumnezeu, care implică unirea dintre un bărbat și o femeie ca „un singur trup”, într-o relație pe viață. Această instituție va dăinui cât timp va exista viața omului pe pământ. Doar în viața viitoare, căsătoria nu va mai fi necesară.

CĂSĂTORIA ESTE O INSTITUȚIE FUNDAMENTALĂ

Un alt adevăr important despre căsătorie este acela că Dumnezeu a stabilit-o ca primul și cel mai fundamental element al societății umane. În timp ce familia este temelia oricărei societăți sănătoase, căsătoria este temelia familiei. Căsătoria este o instituție fundamentală care precede toate celelalte instituții. Înainte să existe națiuni sau guverne, înainte să existe biserici, școli sau afaceri, a existat familia; iar înainte de familie a existat căsătoria.

*În timp ce familia este temelia oricărei societăți
sănătoase, căsătoria este temelia familiei.*

Căsătoria este fundamentală deoarece, pe această relație, Dumnezeu a început să clădească societatea. Când Dumnezeu i-a adus împreună pe Adam și Eva în grădină, căsătoria a fost cadrul în care s-a dezvoltat interacțiunea lor socială, pe măsură ce au crescut împreună. În contextul căsătoriei, ei au învățat

responsabilitățile pe care le aveau unul față de celălalt și și-au trăit angajamentele asumate.

Societatea umană, în toate formele ei, depinde de căsătorie pentru a supraviețui. Acesta este motivul pentru care, stima scăzută pe care o au în prezent atât de mulți oameni față de căsătorie este atât de periculoasă. Într-o vreme în care toate valorile și fundamentele tradiționale sunt atacate la tot pasul, nu este de mirare că și căsătoria este supusă atacurilor. Având în vedere că atât de mulți oameni sunt foarte confuzi în privința căsătoriei, este oare de mirare că societatea, în ansamblul ei, se află într-un astfel de haos? Atacul generalizat al inamicului împotriva căsătoriei este, de fapt, un atac împotriva societății în sine și, în cele din urmă, un atac împotriva lui Dumnezeu, Creatorul și Producătorul societății și al căsătoriei. Adversarul știe că, dacă poate distruge căsătoria, poate distruge familiile; dacă poate să distrugă familiile, poate să distrugă societatea; și, dacă poate să distrugă societatea, poate să distrugă umanitatea.

Căsătoria este, de asemenea, temelia pe care se sprijină Biserica, comunitatea credincioșilor și societatea specială a lui Dumnezeu. Noul Testament descrie relația dintre Cristos și Biserica Sa ca fiind asemănătoare cu cea dintre un mire și mireasa lui. Această analogie are implicații semnificative pentru înțelegerea modului în care soții și soțiile ar trebui să se raporteze unul la celălalt. De exemplu, în scrisoarea sa către biserica din Efes, apostolul Pavel, evreu din secolul I, a scris:

Supuneți-vă unii altora, în frică de Cristos. Soțiilor, supuneți-vă soților voștri ca Domnului, pentru că soțul este capul soției, așa cum Cristos este capul Bisericii, trupul al cărui Mântuitor este El. ... Soților, iubiți-vă

soțiile așa cum Și-a iubit Cristos Biserica! El S-a dat pe Sine pentru ea... De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar cei doi vor deveni un singur trup. Taina acesta este mare – mă refer la Cristos și la Biserică. (Efeseni 5:21-23, 25, 31-32).

Relația dintre Cristos și Biserica Sa este un model pentru cea care ar trebui să existe între soț și soție: o relație bazată pe respect, supunere reciprocă și dragoste jertfitoare.

De la Geneza până la Apocalipsa, Biblia folosește adesea cuvântul *casă*, referindu-se la cea mai mică și fundamentală unitate a societății – familia. „Casa” este temelia societății, iar căsătoria este temelia „casei”. Sănătatea unei căsnicii determină sănătatea unei „case”, iar sănătatea „caselor” unei națiuni determină sănătatea acelei națiuni.

O „casă” sănătoasă este cheia atât pentru o biserică sănătoasă, cât și pentru o societate sănătoasă.

CONCEPȚII GREȘITE DESPRE CĂSĂTORIE

La fel este și în Biserică. Sănătatea unei biserici depinde de sănătatea „caselor” membrilor ei, în mod special a celor aflați în conducere. O bună administrare a familiei este o cerință fundamentală pentru liderii bisericii. Pavel a subliniat clar acest lucru atunci când i-a scris lui Timotei: „Acest cuvânt este vrednic de încredere: dacă dorește cineva să fie supraveghetor, dorește o lucrare bună” (1 Timotei 3:1). Printre altele, acea persoană trebuie „să-și conducă bine propria casă, să-și țină copiii în supunere, cu toată demnitatea – pentru că, dacă cineva nu

știe să-și conducă propria casă, cum se va îngriji de biserica lui Dumnezeu?” (1 Timotei 3:4-5).

O „casă” sănătoasă este cheia atât pentru o biserică sănătoasă, cât și pentru o societate sănătoasă. Măsura unei „case” sănătoase este o căsnicie sănătoasă. Căsătoria este o instituție fundamentală.

PROCREAREA NU ESTE SCOPUL PRINCIPAL AL CĂSĂTORIEI

O concepție greșită pe care o au mulți oameni, atât din Biserică, cât și din afara ei, este aceea că scopul principal al căsătoriei este propagarea rasei umane. Biblia indică altceva. Deși în Geneza 1:28 Dumnezeu i-a dat omului porunca de a fi roditor și a se înmulți și, deși El a stabilit căsătoria ca fiind cadrul în care ar trebui să aibă loc reproducerea, procrearea nu este scopul principal al căsătoriei.

Porunca lui Dumnezeu avea de-a face cu creația și supunerea ordinii create. „Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: «Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!»” (Gen. 1:28). Dumnezeu l-a creat pe om – bărbat și femeie – și Se aștepta ca ei să procreeze și să umple pământul cu alți oameni, care, la rândul lor, să stăpânească peste creație ca reprezentanți ai Săi. Căsătoria era, în esență, un *legământ de tovărășie*, cadrul relațional prin care bărbații și femeile – soții și soțiile – aveau să se unească și să devină un singur trup și, *împreună*, aveau să administreze domeniul pământesc pe care Dumnezeu li-l încredințase. Procrearea este o funcție a căsătoriei, dar nu este scopul ei principal.

După cum arată clar societatea contemporană, căsătoria nu este necesară pentru procreare. Bărbații și femeile necăsătoriti nu au nicio dificultate în a face copii. În multe părți ale lumii, numărul nașterilor în afara căsătoriei îl depășește pe cel al copiilor născuți în familii căsătorite. Acesta este unul dintre motivele pentru care mulți oameni de știință și sociologi sunt îngrijorați că, în ritmul actual, în decurs de una sau două generații, populația globală ar putea depăși capacitatea Pământului de a o susține.

Contrar ideii comune că scopul principal al căsătoriei este acela de a face copii, căsătoria funcționează de fapt și ca un factor de limitare a reproducerii necontrolate. Există cel puțin două motive pentru aceasta. În primul rând, norma socială și morală de a fi căsătorit înainte de a avea copii este încă foarte puternică în foarte multe locuri. Majoritatea oamenilor au încă o sensibilitate față de respectabilitatea căsătoriei, iar acest respect limitează mult procrearea care ar avea loc în caz contrar. Dacă nu ar exista instituția căsătoriei, ființele umane ar fi și mai prolifiche decât sunt deja. În al doilea rând, cuplurile căsătorite care își iau în serios responsabilitățile sunt atente să nu conceapă și să nu aducă pe lume mai mulți copii decât pot iubi și îngriji în mod corespunzător. Pavel a spus cuvinte ferme pe această temă: „Dacă cineva nu are grijă de ai săi, mai ales de cei din familia sa, atunci s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios” (1 Tim. 5:8).

Planificarea *prealabilă* și atentă a familiei nu este un păcat sau ceva neconform Scripturii. (Să fie foarte clar: avortul *nu este* „planificare familială” și nici „îngrijire medicală”. Avortul este întreprinderea unei vieți și distrugerea premeditată a unui potențial. Este moartea unui destin și o intervenție în protocolul divin. Avortul este o răzvrătire împotriva voii cunoscute a lui Dumnezeu.) Dimpotrivă, adevărata planificare familială înseamnă o adminis-

trare matură și responsabilă.

SEXUL NU ESTE SCOPUL PRINCIPAL AL CĂSĂTORIEI

Altă interpretare greșită frecventă este aceea că mariajul există pentru a legitima relațiile sexuale. Căsătoria nu ar trebui niciodată echivalată cu sexul, deoarece sexul nu este scopul principal al căsătoriei. Unirea sexuală nu este și nu a fost niciodată același lucru cu unirea maritală. Căsătoria este o uniune care implică și include unirea sexuală ca expresie a unui legământ de sânge, ca datorie esențială și ca sursă de plăcere (vezi 1 Cor. 7:3–5), dar cele trei nu sunt identice.

În primul rând, căsătoria implică angajament. Sexul are foarte puțin de-a face cu angajamentul; este un răspuns 100% fizic la stimuli fiziologici și biochimici. Sexul este una dintre expresiile angajamentului în cadrul căsătoriei, dar nu creează niciodată angajament. Sexul, în sine, nu decide *reușita* sau *eșecul* unei căsnicii. Căsătoria este mai amplă și mai profundă decât sexul și îl transcende. Căsătoria este, poate, doar în proporție de 1% despre sex; restul este viața obișnuită de zi cu zi. Dacă te căsătorești doar pentru sex, cum vei gestiona celelalte 99 de procente?

Timp de mulți ani a existat o credință larg răspândită conform căreia adulterul distruge o căsătorie. Acest lucru nu este adevărat. Sexul nu determină reușita unei căsnicii, deci, cum ar putea să determine eșecul ei? Adulterul este păcat și, potrivit Bibliei, singurul motiv legitim pentru divorț în cazul unui credincios. Chiar și atunci, nu este automat. Divorțul nu este obligatoriu în astfel de situații. Adulterul nu determină eșecul unei căsătorii. Eșecul unei căsătorii este o *alegere*.

Recunoașterea faptului că uniunea sexuală și uniunea maritală nu sunt același lucru este absolut esențială pentru o înțele-

gere corectă a căsătoriei. Este, de asemenea, esențială pentru înțelegerea divorțului și a recăsătoririi. Căsătoria este mai amplă și distinctă decât unirea sexuală, dar o include pe aceasta. Absența relațiilor sexuale nu va anula niciodată o căsnicie, iar simpla lor prezență nu va transforma o relație într-o căsnicie. Căsătoria și sexul sunt legate, dar nu sunt același lucru.

O CĂSĂTORIE „DE PREȚ”

Cum ar trebui, atunci, să definim căsătoria? Dacă căsătoria nu este în primul rând pentru sex sau procreare, atunci ce este ea? Ca întotdeauna, putem găsi răspunsul în Biblie. Cuvântul lui Dumnezeu este cu adevărat uimitor; nimic din ceea ce citim acolo nu este întâmplător. Cuvântul grecesc de bază pentru „a se căsători” sau „căsătorie” este *gameo*, care derivă din aceeași rădăcină ca și cuvântul „nestemată”. Acea rădăcină înseamnă, la propriu, „a fuziona împreună”. Fuziunea unor elemente diferite într-unul singur descrie procesul prin care se formează pietrele prețioase în adâncul pământului. Acest proces este, de asemenea, o descriere potrivită a căsătoriei.

Pietrele prețioase precum diamantele, rubinele, smaraldele și safirele se formează adânc în subteran, din elemente obișnuite, supuse unei călduri mari și unei presiuni uriașe, pe o perioadă lungă de timp. Căldura, presiunea și timpul, acționând împreună, pot transforma chiar și cel mai comun material în ceva extraordinar. Să luăm, de exemplu, cărbunele. Acesta se formează atunci când lemn parțial descompus sau alte materii vegetale se combină cu umezeala într-un mediu lipsit de aer, sub acțiunea unei călduri și presiuni intense. Acest proces nu are loc peste noapte, ci necesită secole.

Deși cărbunele este, în esență, o formă de carbon, elementele sale constitutive pot fi totuși distinse prin analiză chimică. Cărbunele care rămâne în pământ suficient de mult timp, cu mii de ani mai mult, sub acțiunea continuă a căldurii și presiunii, ajunge în cele din urmă să se transforme în diamant. Din punct de vedere chimic, diamantul este *carbon pur*. Elementele distincte folosite în formarea sa nu mai pot fi identificate. Presiunea le-a *contopit* într-un *singur* element inseparabil. Căldura îi conferă diamantului strălucirea sa.

*Este nevoie de doar câteva minute pentru a te
căsători, dar construirea unei căsnicii necesită o
viață întreagă.*

Căsătoria, așa cum a fost concepută de Dumnezeu, este asemenea unei pietre prețioase. În primul rând, ea se dezvoltă în timp. Diamantele nu se formează în zece ani; ele necesită milenii. Este nevoie de doar câteva minute pentru *a te căsători*, dar *construirea* unei căsnicii necesită o viață întreagă. Acesta este unul dintre motivele pentru care Dumnezeu a stabilit căsătoria ca o relație permanentă, pe viață. Trebuie să existe suficient timp pentru ca doi oameni, proveniți din medii diferite și având personalități distincte, *să se contopească* într-un singur trup.

În al doilea rând, o căsnicie evlavioasă devine mai puternică sub presiune. Diamantul este cea mai dură substanță de pe pământ. Milioane de tone de presiune, de-a lungul a mii de ani, topesc și transformă materia carbonizată într-un cristal care poate rezista oricărei încercări. Un diamant poate fi tăiat doar în anumite condiții și cu unelte special concepute. În

mod similar, presiunile exterioare temperează și întăresc o căsnicie evlavioasă, apropiindu-i pe soț și pe soție. Așa cum presiunea purifică diamantul, tot astfel problemele și provocările cotidiene ale vieții purifică o căsnicie evlavioasă. Soțul și soția înfruntă împreună presiunile. Cu cât lucrurile devin mai dificile, cu atât uniunea lor devine mai puternică. Căsătoria unește doi oameni diferiți într-unul singur, astfel încât, sub presiune, ei devin atât de uniți și de stabili încât nimic nu îi mai poate separa.

Căsniciile evlavioase și cele lumești răspund diferit la presiune. În lume, atunci când apar dificultățile, partenerii se despart. Asemenea celor două bucăți de lemn lipite împreună, ei sunt doar uniți, dar nu contopiți. Căldura și presiunea vieții îi desparte. Aceeași căldură și aceeași presiune, însă, pot face ca un cuplu evlavios să se contopească, astfel încât căsnicia lor devine tot mai puternică, până când devin de nedespărțit și de neclintit.

COLIZIUNEA ISTORIILOR

Căsătoria nu este doar unirea a două persoane, ci o coliziune a istoriilor lor. Este o ciocnire a culturilor, experiențelor, amintirilor și obiceiurilor. Căsătoria este frumoasa înțelegere și acceptare a unei alte vieți.

Construirea unei căsnicii solide necesită timp, răbdare și multă muncă. Una dintre cele mai dificile ajustări pe care le trăiește cineva este trecerea de la viața de celibatar la viața de cuplu. Să fim sinceri: oamenii nu se schimbă peste noapte. Atunci când te căsătorești cu cineva, nu te căsătorești doar cu o persoană; te „căsătorești” și cu o întreagă familie, cu un isto-

ric complet de experiențe. Acesta este motivul pentru care este adesea greu la început să înțelegi această persoană cu care îți împarți acum casa și patul. Amândoi aduceți în căsnicie 20 sau 30 de ani de experiențe personale care vă influențează modul în care percepeți și reacționați la lume. De cele mai multe ori descoperi rapid că aveți perspective destul de diferite asupra multor lucruri. Diferențele de opinie sunt una dintre cele mai mari surse de stres și conflict în căsniciile tinere. Adaptarea la aceste diferențe este esențială pentru supraviețuirea relației. Din păcate, multe căsnicii eșuează tocmai din cauza acestui aspect.

Toți filtrăm ceea ce vedem și auzim prin prisma propriilor experiențe. Tragediile personale, abuzul fizic sau sexual, calitatea vieții de familie din copilărie, nivelul de educație, credința sau lipsa ei – oricare dintre acestea influențează modul în care percepem lumea din jur. Ele contribuie la formarea așteptărilor noastre de la viață și influențează modul în care interpretăm ceea ce ne spun sau ne fac alți oameni.

Niciunul dintre noi nu intrăm în căsătorie „curat”. Într-o măsură sau alta, fiecare aducem propriul bagaj emoțional, psihologic și spiritual. Auzim prin filtrul propriei istorii și a propriilor experiențe tot ceea ce spune soțul sau soția. Soțul/soția percepe tot ceea ce spunem noi în același mod. Înțelegerea și adaptarea la această realitate necesită mult timp și multă răbdare.

În timp, sub presiunea vieții de zi cu zi, soțul și soția ajung să se înțeleagă din ce în ce mai bine. Încep să gândească la fel, să acționeze la fel și chiar să simtă la fel. Ei învață să intuiască stările celuilalt și recunosc adesea ce nu este în regulă fără să mai întrebe. Treptat, atitudinile și perspectivele lor personale se apropie, astfel încât mentalitatea nu mai este „a ta” și „a

mea”, ci „a noastră”. Atunci strălucește cel mai puternic această calitate de nestemată a căsătoriei. Fuziunea creează unitate.

O căsnicie evlavioasă este asemenea unei pietre prețioase și dintr-un alt punct de vedere. În mod obișnuit, nu găsim pietre prețioase doar plimbându-ne și uitându-ne la suprafața pământului, așa cum am căuta scoici pe plajă. Pentru a găsi pietre prețioase, trebuie să săpăm adânc în pământ și să dăluim prin rocă dură. În același fel, nu vom obține niciodată o căsnicie așa cum dorește Dumnezeu urmând pur și simplu exemplul mulțimii și făcând ceea ce fac toți ceilalți. Trebuie să săpăm adânc în inima lui Dumnezeu pentru a descoperi principiile Sale. Pietrele prețioase sunt rare și la fel este și o căsnicie autentică. Nu există scurtături și nici formule ușoare de tip „1-2-3”. Avem la dispoziție doar Cuvântul lui Dumnezeu pentru a ne învăța și pe Duhul Său pentru a ne da înțelegere și discernământ, dar acestea ne sunt suficiente.

*Nu vom avea niciodată o căsnicie așa cum dorește
Dumnezeu urmând pur și simplu exemplul
mulțimii și făcând ceea ce fac toți ceilalți. Trebuie
să săpăm adânc în inima lui Dumnezeu pentru a
descoperi principiile Sale.*

Rareori vom găsi ceva cu adevărat valoros doar la suprafață. „Lucrurile bune” se găsesc cel mai adesea în adânc, acolo unde trebuie să muncim pentru a ajunge la ele. O căsnicie bună este ceva pentru care trebuie să muncim; nu apare din întâmplare. Așa cum un diamant prețios este rezultatul final al unui proces lung și intens, tot așa este și căsătoria.

Așadar, ce este căsătoria? Căsătoria este o instituție rându-

ită de Dumnezeu, o relație pe viață între un bărbat și o femeie. În timp, sub căldura și presiunea vieții, două persoane aflate în legământul căsătoriei se unesc și se contopesc până într-acolo încât devine greu de spus unde se termină unul și unde începe celălalt. Căsătoria este *un proces, o fuziune* a două elemente distincte și diferite într-unul singur; o bijuterie strălucitoare a iubirii, credințioșiei și angajamentului, care strălucește puternic într-o lume a modei trecătoare și a instabilității.

PRINCIPII

1. Căsătoria continuă să fie o idee bună, deoarece este ideea lui Dumnezeu.
2. Căsătoria este o instituție fundamentală care precede toate celelalte instituții.
3. Procrearea nu este scopul principal al căsătoriei.
4. Sexul nu este scopul principal al căsătoriei.
5. Căsătoria, așa cum a fost concepută de Dumnezeu, este asemenea unei pietre prețioase: o fuziune a două elemente diferite într-unul singur.
6. O căsnicie evlavioasă se dezvoltă în timp.
7. O căsnicie evlavioasă devine mai puternică sub presiune.
8. Căsnicia evlavioasă este o fuziune care creează unitate.

Căsătoria este onorabilă

Cu ceva timp în urmă, în timpul unei călătorii în Germania, am avut ocazia să consiliesc un cuplu căsătorit aflat în pragul divorțului. Soțul m-a preluat de la aeroport, iar pe parcursul drumului de două ore și jumătate până la locuința lor, am avut suficient timp să vorbim. A început să îmi destăinuie cât de mult își iubește soția și, totuși, nimic nu mai părea să meargă bine. Presiunea constantă și tensiunile din relația lor i-au adus în punctul în care erau gata să renunțe. Situația devenise atât de rea încât nici măcar nu mai dormeau în același pat. Acest soț tulburat nu reușea să înțeleagă ce se întâmplase între el și soția lui. Mă implora să îi ofer niște răspunsuri. I-am spus că nu pot vorbi doar cu el, deoarece într-o căsnicie sunt implicate două persoane. Trebuia să stau de vorbă cu amândoi împreună.

Era foarte târziu când am ajuns acasă, dar în loc să ne cul-

căm, ne-am așezat toți trei și am început să discutăm. Când am terminat, era ora 4:00 dimineată. Pe măsură ce mi-au împărtășit problemele cu care se confruntau, le-am vorbit despre cauza cea mai elementară a eșecului în căsnicie: faptul că oamenii nu înțeleg că mariajul în sine este onorabil, chiar mai presus decât cei implicați în ea.

*Succesul în căsnicie nu depinde atât de mult de
angajamentul soților UNUL FAȚĂ DE CELĂLALT,
cât de angajamentul lor față de CĂSNICIE,
instituția neschimbătoare în care au intrat DE
COMUN ACORD.*

Căsătoria este o instituție stabilă și durabilă, în care intră doi oameni aflați într-o continuă schimbare, pe măsură ce cresc și se maturizează. Aceste schimbări pot fi tulburătoare și frustrante și pot declanșa repede conflicte. Respectul pentru valoarea și stabilitatea căsătoriei le poate oferi soților un punct de sprijin solid, care să îi ajute să treacă prin „furtunile” schimbării, în timp ce se apropie tot mai mult unul de celălalt. Recunoașterea naturii neschimbătoare a căsătoriei ca instituție îi poate încuraja în perioadele de conflict să caute soluții în loc să pună capăt căsniciei. Succesul în căsnicie nu depinde atât de mult de angajamentul soților *unul față de celălalt*, cât de angajamentul lor față de *căsnicie*, instituția neschimbătoare în care au intrat *de comun acord*.

NU CONTEAZĂ PE CINE IUBEȘTI, CI CE IUBEȘTI

Biblia prezintă căsătoria ca pe o instituție care trebuie respectată profund și prețuită mai presus de toate celelalte. În Evrei 13:4 ni se spune: „Căsătoria să fie onorată în toate, iar patul să fie păstrat nepângărit, pentru că Dumnezeu îi va judeca pe cei desfrânați și adulteri!” Cuvântul „onorată” este tradus din termenul grecesc *timios*, care înseamnă și „valoros, de preț, respectat, apreciat, iubit și prețios”. Iar *toți* înseamnă chiar „toți”: termenul grecesc *pas* are sensul de „toți, oricine, fiecare, în întregime, complet, orice și oricine”. Așadar, căsătoria trebuie prețuită și respectată la cel mai înalt nivel, în orice vreme și în toate aspectele, de către toți oamenii de pretutindeni. Acesta este planul lui Dumnezeu.

Observă că versetul spune: „Căsătoria să fie onorată în toate”; nu spune absolut nimic despre persoanele *din* căsătorie. O idee răspândită este că soții – soțul și soția – ar trebui să se onoreze și să se prețuiască reciproc. Acest lucru este, cu siguranță, valabil, dar nu este, în esență, ceea ce face ca o căsnicie să funcționeze. Mai important este ca ei să onoreze și să prețuiască *însăși căsătoria*. Să recunoaștem: niciunul dintre noi nu suntem demn de iubit în orice moment. Sunt situații când spunem lucruri dure-roase sau facem lucruri nechibzuite, răbindu-ne partenerul sau stârnindu-i supărarea. Poate că și el sau ea a făcut același lucru față de noi. În astfel de momente, faptul că ținem căsnicia la mare cinste și o prețuim ne ajută să trecem peste perioadele dificile, când unul dintre noi este mai greu de iubit sau de respectat.

Una dintre cheile unei căsnicii lungi și fericite este înțelegerea faptului că nu contează *pe cine* iubești, ci *ce* iubești. Permite-mi să explic. Să ne gândim la un cuplu obișnuit; îi vom

numi Ioan și Maria. Ioan și Maria se întâlnesc la o petrecere și încep să vorbească. Ioan are 22 de ani, este chipeș, brunet, athletic și are un loc de muncă bine plătit. Maria are 20 de ani, este atrăgătoare, inteligentă, are un păr frumos și, de asemenea, un job bun. Atrăși unul de celălalt încă de la început, Ioan și Maria încep să iasă împreună. Relația lor se dezvoltă treptat, până când, într-o seară, Ioan spune: „Maria, te iubesc”, iar Maria răspunde: „Și eu te iubesc, Ioan”.

Pentru că s-au îndrăgostit, Ioan și Maria decid să se căsătorească. Ioan îi oferă Mariei un inel și încep să își planifice nunta. Cei doi sunt atât de fericiți în dragostea lor, încât cred că aceasta îi va susține pentru totdeauna. Totuși, la un moment dat, este esențial ca amândoi să înțeleagă *ce* anume iubesc unul la celălalt; altfel, riscă să întâmpine dificultăți în căsnicie.

Ioan trebuie să se întrebe: „De ce o iubesc pe Maria? Ce anume la ea mă face să o iubesc? O iubesc pentru ceea ce este ea cu adevărat sau din alte motive? O iubesc pentru silueta ei atrăgătoare, pentru părul ei frumos sau pentru jobul ei bine plătit?” La 20 de ani, Maria are toate aceste lucruri, dar ce se întâmplă când va avea 40? Dacă la 40 de ani Maria va lua în greutate și nu va mai avea aceeași siluetă, pentru că a născut trei sau patru copii? Dacă nu va mai avea acel job bun pentru că a ales să rămână acasă să îi crească? Dacă Ioan iubește toate lucrurile care o definesc pe Maria la 20 de ani, cum se va raporta la ea atunci când va avea 40 de ani?

Maria trebuie să își pună aceleași întrebări despre Ioan. La 22 de ani, Ioan poate fi tot ceea ce Maria și-a dorit vreodată la un bărbat, dar ce se va întâmpla când va avea 42 de ani și va începe să își piardă părul? Dacă nu va mai avea aceeași condiție fizică de altădată, pentru că a lucrat zi de zi, timp de 20 de ani,

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Scopul si puterea dragostei si a căsătoriei

de Myles Munroe

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/myles-munroe/scopul-si-puterea-dragostei-si-a-casatoriei-1344.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare